

Zanosni uzleti violinskoga umijeća

Koncert: Božićni koncert u palači HAZU uspješno zaključio obilježavanje 150. obljetnice te ustanove - nastupili zbor »Ivan Filipović« te violinist Orest Shourgot i pijanist Domagoj Guščić

Zdenka WEBER

Prvim božićnim koncertom u palači Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti na Zrinskom trgu u Zagrebu svečano je 22. prosinca završena obljetnička godina u kojoj je brojnim znanstvenim skupovima i umjetničkim događanjima bilo podsjećano na 150 godina otkako postoji najviša hrvatska ustanova koja okuplja najuglednija imena znanosti i umjetnosti. Za sadašnjega predsjednika

vično immanentna. Komorni zbor »Ivan Filipović«, jedan od najuspješnijih ili čak najuspješniji amaterski vokalni ansambl manjega opsega u Hrvatskoj koji glazbu izvodi a cappella, iskazao se kristalno jasnim sopranima i nepogrešivo čistim pjevanjem svih dionica.

Izbor djela s »Lux aurumque« Erica Whitacrea na početku, sa suptilnim prelijevanjem disonantnih harmonija, gregorijanski koral »Veni, veni Emanuel« u obradi Phillipa Lawsona, u produhovljenosti delikatne izražajnosti, poznati njemački protestantski božićni zbor »Es ist ein Ros entsprungen« Michaela Praetorius/Melchiora Vulpiusa te »Ave maris stella« Edwarda Griega bili su trenutci ponizne meditativnosti koja priliči predbožićnomu slavlju.

Tomu još i za prigodu uvijek dobro došao Wadeov napjev »Adeste fideles« u obradi Davida Willcocksa, sa zanosnim »dodite, slavimo Gospodina«, i na kraju duhovito uglazbljena pjesma »Tri kralja jahahu«, kojoj je Tomislav Uhljak znao dati nadasve in-

oduševljavajuće superiornosti.

Izvedba Ciaccone Thomasa Vitalija na početku njegova nastupa u svim je detaljima poštivala veliku varijacijsku maštovitost baroknoga idioma, ali djelo koje je Shourgota uzdiglo na posebni pijedestal vrsnosti bila je romantično raspjevana Sonata za violinu i klavir u A-duru Césara Francka, glazba koja u tako proživljenoj interpretaciji osvaja potpuno nove vidike skladateljske, pa onda i izvodačke uzvišenosti.

Franckovu Sonatu nismo čuli prvi put, ali način na koji ju doživljava i izvodi Orest Shourgot, izdiže to cikličko djelo opseznoga trajanja na razinu jedinstvenoga glazbenog doživljaja. Svakako se ne smije zanemariti ni pijanista, jer je Domagoj Guščić u svojoj dionici bio u potpunosti na visini glazbenoga partnera čije muziciranje skladno i odlučno upotpunjava cjelokupnu zvučnu sliku.

U nastavku je duo Shourgot i Guščić izveo Scherzo iz Brahmsove F-A-E sonate, WoO2, Kreislerove »Ljubavni žal« i

S božićnoga koncerta u HAZU

FRANKO MARKOVIĆ

HAZU akademika Zvonka Kusića bila je to prigoda da kratkim inspiriranim govorom, u kojemu je istaknuo težnju za novim životom i novim optimizmom, pozdravi uzvanike, među kojima su bili hrvatski predsjednik dr. Ivo Josipović te dosadašnji predsjednik Hrvatskog sabora Luka Bebić. Slijedio je glazbeni program u okviru kojega je nastupio Komorni zbor »Ivan Filipović« pod ravnanjem svojega utemeljitelja Gorana Jerkovića, a u nastavku je muzicirao ukrajinski violinist Orest Shourgot, profesor na Muzičkoj akademiji u Zagrebu i koncertni majstor Zagrebačke filharmonije, kojemu je ponovno bila povjerena dragocjena Guarnerijeva violina, zvana King, izrađena 1735. godine. Kada se s koncerta odlazi punoga srca ispunjenog najtananijim osjećajima zadovoljstva, moguće je ustvrditi da su glazbenici uspjeli zatitirati žice slušateljeve pažnje u punoći koja je glazbi, kada je vrhunski izvedena, poslo-

Način na koji Franckovu Sonatu doživljava i izvodi Orest Shourgot izdiže to cikličko djelo opseznoga trajanja na razinu jedinstvenoga glazbenog doživljaja

spirirano onomatopejsko ozvučenje, bile su skladbe čija je pjevnost u vrsnoj izvedbi mladih zborista nalazila izravan put do punog oduševljenja okupljenih akademika i njihovih gostiju. Drugi dio večeri bio je ispunjen uzletima zanosa kakve može postići samo glazbenik čija je tehnička spremnost nepogrešiva, a muzikalnost najviših dometa. Orest Shourgot uvjerava snagom umjetničkoga čina čija je dinamička pročišćenost suptilna do najtišega piana, agogika iskazuje iskonski glazbenički dar, a virtuoznost do- siže bravure tehnički

»Bečki capriccio«, op. 2 i na kraju Ravelovu Rapsodiju Tzigane. Tehničkom umijeću i glazbeničkim dometima moguće je još dodati samo iznimnu preciznost u flageoletima, staccatu lijeve ruke i svim violinskim majstorijama koje ta naglašeno virtuozna djela zahtijevaju.

Doista, ništa nije nedostajalo i sjajnog violinista Oresta Shourgota s dragocjenom violinom u rukama i pouzdanog pijanista Domagoja Guščića poželjlet ćemo opet čuti. I da voditeljica protokola nije djevojke sa cvijećem uputila prerano, pa je Ravel dobio »ulogu« dodatka, a ne sastavnoga dijela programa, događaj bi bio stvarno savršen. Ali, griješiti je ljudski. U nastupu glazbenika nije bilo niti najmanje pogreške, a to je ipak najvažnije. Hrvatska akademija znanosti i umjetnosti svojim je članovima priredila božićni koncert koji će svima s istančanim osjećajem za glazbu zacijelo još dugo odzvanjati u ušima.